

Пісні творіння

Генріх Гейне

1

Бог створив спочатку сонце
І зірки під небозводом.
А щоб піт з чола не гинув,-
І воли створив він згодом.

Сотворивши диких левів,
Звірів грізних, дивовижних,
Він, по лев'ячій подобі,
Сотворив і кицьок ніжних.

Для залюднення простору
Бог людей зліпив із глини,
Потім мавпочок цікавих
Сотворив на кшталт людини.

Сатана ж сміявся з того:
— Бог себе вже копіює!
На зразок воловий скоро
І телята він змайструє!

2

Тож до чорта бог озвався:
— Так, себе я копіюю,
Після сонця в мене зорі,
По волах — телят майструю.

Після левів дивовижних
Сотворив я кицьок ніжних,
Мавпі взяв зразком людину, —
Ти ж створив хоч річ єдину?

3

Для слави створив я сонце й людину,

Лева й вола — окрасу природи;
А кицьок і зорі у вільну годину
Створив я для власної насолоди.

4

Почав я творити цей світ чудовий —
За тиждень скінчилася праця моя,
Але ж проект світобудови
Тисячоліття виношував я.

Робота — дрібнота, саме творіння
Не вельми обтяжує творця.
Ми тільки з задуму, з плану, з уміння
Бачимо справжню вартість митця.

Мені довелося років із триста
Робити безліч дрібних відкрить,
Щоб з бруду і твані зліпити юриста
І найпоследнішу блішку створить.

5

Так сказав творець в день шостий:
— Ось уже я й довершив
Це величне сотворіння
Й ніби гарно все зробив.

Як це сонце променисто
Вистеляє в морі путь!
Як дерева зеленіють,
Мов мальовані, живуть!

Чи ж не білі, мов з любайстру,
Ген овечки серед нив?
Чи ж не гарно, не природно
Я природу сотворив?

І земля і небо повні
Вщерть пишнотою творця,-
Тож мене хвалити будуть

З віку в вік людські серця!

6

Поезії матеріал і плоть
Не висмокчеш з пальця, де там!
З нічого світу не створив господь, —
Це важко й земним поетам.

Я з випадкового добра
Зліпив чоловіка — з глини,
А потім прекрасну з його ребра
Жінку створив для людини.

З болота я небо воздвиг своє,
Була то важкенька спробка!
Цінність матеріалу дає
Тільки мистецька обробка.

7

Чому я, власне, сотворив
Цей світ — я залюбки відкрию:
В душі, відчув я, пламеніє,
Мов безум, творчості порив.

Недужості нестерпний гніт,
Оце й увесь тобі трапунок,-
Лиш в творчості був порятунок,
І зціливсь я, створивши світ.